

อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย

สุภาพร วิชัยดิษฐ์*

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

*Corresponding Author Email: ammiwiew@gmail.com

Received: March 2, 2025; Revised: April 27, 2025; Accepted April 29, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานครหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 2) วิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี และ 3) เสนอแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสาน (Mixed-Methods) โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากนักท่องเที่ยวจีนจำนวน 400 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวจีนที่เคยมีประสบการณ์เดินทางในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีของไทยจำนวน 9 คน ผลการศึกษาพบว่า (1) นักท่องเที่ยวจีนรับรู้ความเสี่ยงในระดับมาก โดยเฉพาะด้านอาชญากรรม ($\bar{X} = 4.1$) และความปลอดภัยของทรัพย์สิน ($\bar{X} = 4.0$) (2) ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงลบต่อความตั้งใจบอกต่อความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงลบต่อความตั้งใจบอกต่อ ($\beta = -0.338, p < 0.01$) ความตั้งใจแนะนำ ($\beta = -0.307, p < 0.01$) และความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำ ($\beta = -0.270, p < 0.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.338, p < 0.01$) ความตั้งใจแนะนำ ($\beta = -0.307, p < 0.01$) และความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำ ($\beta = -0.270, p < 0.01$) นักท่องเที่ยวที่รับรู้ว่ามีความเสี่ยงสูงมีแนวโน้มลดการเดินทางซ้ำหรือเลือกสถานที่ที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ชัดเจน และ (3) แนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยที่สามารถลดการรับรู้ความเสี่ยงและเพิ่มความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจีน ได้แก่ การเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัย เช่น การเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การติดตั้งกล้องวงจรปิด การตรวจสอบผู้เข้าใช้บริการในสถานบันเทิง และการสื่อสารข้อมูลด้านความปลอดภัยผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ยอดนิยมของจีน เช่น WeChat และ Xiaohongshu

ผลการศึกษาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้กำหนดนโยบายและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในการพัฒนาแนวทางและมาตรการด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพสำหรับแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี โดยการยกระดับมาตรการด้านความปลอดภัย รวมถึงการดำเนินการด้านการสื่อสารความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน อันจะนำไปสู่การเดินทางซ้ำ และส่งผลเชิงบวกต่อการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยและมีความน่าดึงดูดในระดับนานาชาติ

คำสำคัญ: การรับรู้ความเสี่ยง การท่องเที่ยวยามราตรี นักท่องเที่ยวจีน ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

The Influence of Risk Perception on Behavioral Intention of Chinese Tourists Visiting Nightlife Destinations in Thailand

Supaporn Wichaidit*

School of Liberal Arts, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

*Corresponding Author Email: ammiewi@gmail.com

Received: March 2, 2025; Revised: April 27, 2025; Accepted April 29, 2025

Abstract

This study aims to 1) examine Chinese tourists' perceptions of physical risks associated with nightlife destinations in Bangkok following the COVID-19 pandemic, 2) analyze the influence of perceived physical risks on their behavioral intentions in these destinations, and 3) propose safety measures to enhance the confidence of Chinese tourists in engaging in nighttime tourism in Thailand.

A mixed-methods approach was employed, combining quantitative data collected from 400 Chinese tourists with in-depth interviews conducted with 9 key informants, including tourism experts, business operators, and Chinese tourists with prior experience in Thailand's nightlife destinations.

The findings revealed that (1) Chinese tourists perceived a high level of risk, particularly regarding crime ($\bar{x} = 4.1$) and property safety ($\bar{x} = 4.0$); (2) personal safety risk had a significant negative influence on word-of-mouth intention ($\beta = -0.338$, $p < 0.01$), recommendation intention ($\beta = -0.307$, $p < 0.01$), and revisit intention ($\beta = -0.270$, $p < 0.01$). Tourists with a higher perception of risk were less likely to revisit or preferred destinations with clearly visible safety measures; and (3) proposed safety measures to reduce perceived risks and enhance tourist confidence include increasing the presence of security personnel, installing high-resolution CCTV systems, implementing entry screening at entertainment venues, and communicating safety information through popular Chinese online platforms such as WeChat and Xiaohongshu.

The results provide practical insights for policymakers and tourism operators in developing effective safety strategies for nightlife tourism destinations. Enhancing security measures and implementing effective safety communication are crucial steps in rebuilding confidence among Chinese tourists, promoting repeat visitation, and strengthening Thailand's image as a safe and attractive international tourism destination.

Keywords: Risk Perception, Nightlife Tourism, Chinese Tourists, Tourist Safety

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะ การท่องเที่ยวยามราตรี ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากนานาประเทศให้เดินทางมายังเมืองท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ กรุงเทพมหานคร พัทยา และภูเก็ต ซึ่งเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคบริการ โดยเฉพาะธุรกิจด้านความบันเทิงยามราตรี อาทิ ตลาดนัดกลางคืน ไนท์คลับ บาร์ดนตรีสด และสถานบันเทิงรูปแบบต่างๆ ที่กระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ (Bangkokbiznews, 2023) โดยนักท่องเที่ยวชาวจีนถือเป็นตลาดสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย อย่างไรก็ตาม ในยุคหลังการระบาดของโรคโควิด-19 พบว่านักท่องเที่ยวจีนมีความตระหนกในเรื่องความปลอดภัยและการรับรู้ความเสี่ยงเพิ่มมากขึ้น โดยได้รับอิทธิพลจากทั้งความกังวลด้านสุขอนามัยและเหตุการณ์อาชญากรรมที่เป็นข่าวในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการเดินทาง การตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทาง และพฤติกรรมหลังการเดินทางของนักท่องเที่ยว (Zheng et al., 2021)

สำหรับปี พ.ศ. 2567 รัฐบาลไทยได้กำหนดเป้าหมายในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 35 ล้านคน พร้อมทั้งตั้งเป้าหมายด้านรายได้จากการท่องเที่ยวไว้ที่ 2 ล้านล้านบาท โดยให้ความสำคัญกับตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีนผ่านการดำเนินมาตรการยกเว้นการตรวจลงตรา (วีซ่า) และโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นการเดินทางเข้าประเทศ (Tourism Authority of Thailand, 2024) ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวจีนเพิ่มขึ้นเป็น 6,733,162 คน หรือ ร้อยละ 19 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด (Ministry of Tourism and Sports, 2024) แม้แนวโน้มจะเป็นบวก แต่คาดว่าจะยังไม่กลับสู่ระดับก่อนโควิด-19 ที่มากกว่า 10 ล้านคนต่อปีนักท่องเที่ยวจีนและการท่องเที่ยวกลางคืนในกรุงเทพมหานคร

แม้ประเทศไทยจะเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมของนักท่องเที่ยวจีน แต่ความกังวลด้านความปลอดภัยยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเดินทาง แต่งานวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวจีน โดยเฉพาะในบริบทของการท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานครยังมีอยู่อย่างจำกัด งานวิจัยที่มีอยู่ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการศึกษาความเสี่ยงในบริบทของการท่องเที่ยวทั่วไป และยังมีส่วนน้อยที่เจาะลึกถึงลักษณะเฉพาะของการท่องเที่ยวยามราตรี ซึ่งมีความเสี่ยงที่แตกต่างจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวัน

จากช่องว่างขององค์ความรู้ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีโดยเฉพาะ เพื่อให้สามารถออกแบบนโยบายด้านความปลอดภัย และกลยุทธ์การตลาดที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความมั่นใจ ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวจีนเดินทางกลับมา และยกระดับภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวยามราตรีที่ปลอดภัยและน่าสนใจในระดับนานาชาติ ดังนั้น การศึกษานี้จึงมุ่งสำรวจการรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพของนักท่องเที่ยวจีนต่อแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมหลังการเดินทางหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพของชาวจีนที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานคร หลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี

3. เพื่อเสนอแนวทางมาตรการปลอดภัยสำหรับแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย

สมมติฐานงานวิจัย

การรับรู้ความเสี่ยงทางกายภาพในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีมีอิทธิพลต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานคร หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 และอิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยมีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ คือ การรับรู้ความเสี่ยงทางกายภาพ และ ตัวแปรตาม คือ ความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

2. ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากรเป้าหมายในเชิงปริมาณ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวจีนอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งเคยมีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานคร

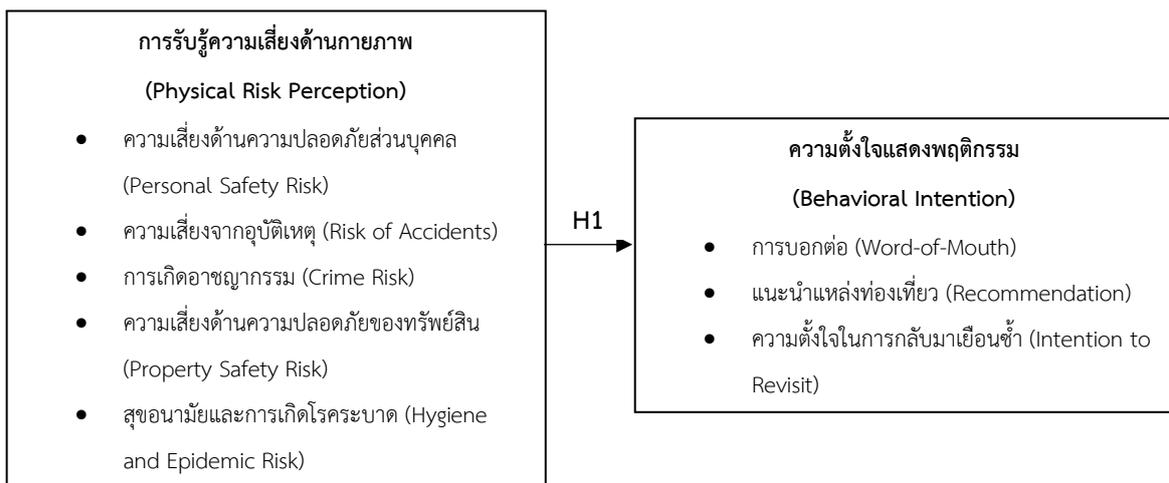
3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานคร เช่น ถนนข้าวสาร ตลาดนัดกลางคืน และย่านสถานบันเทิงอื่น ๆ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการ ปี พ.ศ. 2567 เพื่อสะท้อนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนในช่วงฟื้นตัวหลังโควิด-19

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ทบทวนวรรณกรรม

การรับรู้ความเสี่ยงในบริบทการท่องเที่ยว (Risk Perception in Tourism)

การรับรู้ความเสี่ยง (Risk Perception) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลประเมินภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน หรือประสบการณ์ระหว่างการเดินทาง (Reisinger & Mavondo, 2005; Lepp & Gibson, 2003) โดยความเสี่ยงด้านกายภาพ เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ซึ่งความเสี่ยงด้านกายภาพสามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล (Personal Safety Risk) ซึ่งเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางร่างกายและจิตใจ เช่น การถูกลักลอบหรือการล่องละเมิดทางเพศ ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ (Risk of Accidents) ซึ่งเกิดจากการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุระหว่างการเดินทาง ความเสี่ยงจากอาชญากรรม (Crime Risk) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการโจรกรรมหรือการทำร้ายร่างกาย ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของทรัพย์สิน (Property Safety Risk) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสูญหายหรือการถูกขโมยของมีค่า และสุดท้าย สุขอนามัยและการเกิดโรคระบาด (Hygiene and Epidemic Risk) ซึ่งเป็นความกังวลเกี่ยวกับสุขอนามัยของอาหาร น้ำดื่ม ความสะอาดของสถานที่ และการติดเชื้อจากโรคระบาด เช่น โควิด-19

งานวิจัยของ Fuchs & Reichel (2006) ระบุว่า ความรู้สึกไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวมีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจหลีกเลี่ยงการเดินทางมายังจุดหมายนั้น ๆ นอกจากนี้ หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะชาวจีน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยให้ความสำคัญกับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยอย่างมากยิ่งขึ้น (Zheng et al., 2021)

ความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว (Behavioral Intention)

ความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว (Behavioral Intention) สะท้อนถึงแนวโน้มในการกระทำหรือปฏิสัมพันธ์กับจุดหมายปลายทางหลังจากได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยว ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้านหลัก ได้แก่ การบอกต่อ (Word-of-Mouth, WOM) หรือการแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวผ่านการพูดคุยหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ การแนะนำ (Recommendation) ซึ่งเป็นความตั้งใจที่จะแนะนำสถานที่ให้แก่ผู้อื่น และ ความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำ (Revisit Intention) ซึ่งเป็นการตัดสินใจเดินทางกลับมายังจุดหมายเดิมโดยพิจารณาจากระดับความพึงพอใจและคุณภาพของประสบการณ์ท่องเที่ยว (Reisinger & Mavondo, 2005)

การรับรู้ความเสี่ยงกับความตั้งใจแสดงพฤติกรรม (Risk Perception and Behavioral Intention)

การรับรู้ความเสี่ยง (Risk Perception) เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในหลายด้าน รวมถึง พฤติกรรมทางเลือกปลายทาง (Destination Choice Behavior), การตัดสินใจเดินทาง (Travel Decision-Making), ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Tourist Satisfaction), และความภักดีต่อปลายทาง (Destination Loyalty) (Sönmez & Graefe, 1998; Fuchs & Reichel, 2011) โดยนักท่องเที่ยวที่รับรู้ถึงความเสี่ยงในระดับสูงมักจะปรับเปลี่ยนแผนการเดินทาง เลื่อนหรือยกเลิกการเดินทาง เพื่อหลีกเลี่ยงจุดหมายปลายทางที่พวกเขามองว่ามีความเสี่ยงสูง และหากนักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือพบกับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด ความพึงพอใจต่อปลายทางและประสบการณ์ท่องเที่ยวจะลดลง ซึ่งอาจนำไปสู่การไม่กลับมาเยือนอีกครั้ง (Sönmez & Graefe, 1998) ในขณะเดียวกัน ความภักดีต่อปลายทาง (Destination Loyalty) ก็อาจลดลงหากนักท่องเที่ยวรับรู้ปลายทางมีความเสี่ยงสูง แม้ว่าจะเคยมีประสบการณ์ที่ดีในอดีตก็ตาม (Fuchs & Reichel, 2011) นอกจากนี้ การรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวมีผลโดยตรงต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะด้าน การบอกต่อและการแนะนำ (Word-of-Mouth & Recommendation) หากนักท่องเที่ยวรับรู้ถึงความเสี่ยงต่ำ พวกเขามีแนวโน้มจะแชร์ประสบการณ์เชิงบวกและแนะนำสถานที่ให้กับผู้อื่น (Reisinger & Mavondo, 2005) ในทางกลับกัน หากรับรู้ถึงความเสี่ยงสูง โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยและสุขอนามัย นักท่องเที่ยวอาจบอกต่อใน

เชิงลบ หรือเตือนผู้อื่นเกี่ยวกับความเสี่ยงของการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางนั้น (Lepp & Gibson, 2003; Zheng et al., 2021) สำหรับความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำ (Revisit Intention) พบว่า นักท่องเที่ยวที่รับรู้ถึงความเสี่ยงต่ำ โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ และสุขอนามัย มีแนวโน้มสูงที่จะเดินทางกลับมาเยือนซ้ำ (Fuchs & Reichel, 2006) ในขณะที่หากพวกเขารับรู้ถึงความเสี่ยงสูงและมีประสบการณ์เชิงลบ เช่น เผชิญกับอาชญากรรมหรือรู้สึกไม่ปลอดภัยระหว่างการเดินทาง ความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญ (Sönmez and Graefe, 1998)

โดยรวมแล้ว การรับรู้ความเสี่ยง เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวรู้สึกว่าคุณภาพสถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน พวกเขาจะมีแนวโน้มที่จะแนะนำ บอกต่อในเชิงบวก และกลับมาเยือนซ้ำ (Fuchs & Reichel, 2011) ในทางตรงกันข้าม หากรับรู้ถึงความเสี่ยงในระดับสูง นักท่องเที่ยวอาจไม่เพียงแต่หลีกเลี่ยงการกลับมาเยือน แต่ยังบอกต่อในเชิงลบ โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี ซึ่งมีปัจจัยเสี่ยงเฉพาะตัวสูงกว่าการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวัน เช่น ความปลอดภัยในที่มืด การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเกิดเหตุการณ์อาชญากรรม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของจุดหมายปลายทางในระยะยาว

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้นำเสนอการใช้ระเบียบวิธีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมในประเด็นการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวจีนต่อแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานครหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19

ประชากรในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพฯ หลังโควิด-19 โดยมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีประสบการณ์เยี่ยมชมสถานที่ เช่น ตลาดนัดกลางคืนและย่านสถานบันเทิงต่างๆ กลุ่มตัวอย่างถูกเลือกโดยใช้ การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก คือ นักท่องเที่ยวจีนที่เคยมีประสบการณ์จริงในการเดินทางท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานครอย่างน้อย 1 ครั้ง ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณกำหนดไว้ที่ 400 คน อ้างอิงจากแนวทางของ Krejcie and Morgan (1970) ซึ่งเหมาะสมสำหรับประชากรขนาดใหญ่ ขณะที่ การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับ 9 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวจีน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือหลัก โดยเป็นคำถามปิด (Close-ended Questions) ที่ออกแบบให้ครอบคลุมหัวข้อการวิจัยและทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กก่อนนำไปใช้จริง ครอบคลุมหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงและความตั้งใจแสดงพฤติกรรม ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน Item-Objective Congruence Index (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่า 0.85 แสดงถึงระดับความเชื่อมั่นที่ดี มีการใช้คำถามคัดกรอง เช่น "คุณเคยไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานคร หรือไม่?" เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ตรงเป้าหมาย ข้อมูลถูกเก็บจากแหล่งท่องเที่ยวยามราตรียอดนิยม เช่น ถนนข้าวสาร ตลาดนัดกลางคืน และผ่านแบบสอบถามออนไลน์บนแพลตฟอร์มจีน โดยดำเนินการทั้งออนไลน์และภาคสนาม พร้อมติดตามผลเพื่อความครบถ้วนของข้อมูล ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) กับผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพฯ โดยใช้คำถามปลายเปิดครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสถานการณ์แหล่งท่องเที่ยว การรับรู้ความเสี่ยง และแนวทางปรับปรุง

มาตรการความปลอดภัย การสัมภาษณ์ดำเนินการทั้งแบบตัวต่อตัวและออนไลน์ พร้อมบันทึกเสียงและถอดเทป เพื่อการวิเคราะห์ และมีการติดตามข้อมูลเพิ่มเติมหากจำเป็นเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงปริมาณเริ่มจากการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (Data Cleaning) และวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะตัวแปร จากนั้นใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลของความเสี่ยงทางกายภาพต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรม ส่วนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพดำเนินการผ่านการถอดเทปและวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยระบุธีมหลัก เช่น การรับรู้ความเสี่ยง การตัดสินใจเดินทางซ้ำ มาตรการด้านความปลอดภัย รวมถึงการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (Comparative Analysis) ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง สุดท้ายเป็นการสรุปผลและแปลความหมายเพื่อทำความเข้าใจผลกระทบของการรับรู้ความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีน

ผลการวิจัย

การรับรู้ความเสี่ยงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและประสบการณ์ที่ได้รับ การศึกษานี้มุ่งวิเคราะห์ อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีน ที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย เพื่อเสนอแนวทางมาตรการด้านความปลอดภัยสำหรับแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย ด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ)

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 61.3) มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 38.8) โดยกลุ่มอายุที่มากที่สุดอยู่ในช่วง 21-30 ปี (ร้อยละ 40.5) และ 31-40 ปี (ร้อยละ 29.5) ซึ่งสะท้อนถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นวัยทำงานและมีอิสระในการเดินทาง ด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 60.3) รองลงมาคือผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 19.9) และต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 19.8) ซึ่งสะท้อนว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีพื้นฐานความรู้และการตระหนักรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงในกิจกรรมการท่องเที่ยวสูงกว่ากลุ่มทั่วไป โดยเฉพาะในด้านการประเมินสถานการณ์และการวางแผนพฤติกรรมท่องเที่ยว ด้านอาชีพพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 30.3) รองลงมาคือเจ้าของธุรกิจ/กิจการส่วนตัว (ร้อยละ 24.8) และอาชีพอิสระ (ร้อยละ 19.3) ซึ่งแสดงถึงกลุ่มที่มีความยืดหยุ่นด้านเวลาและงบประมาณในการเดินทาง รายได้ต่อเดือนพบว่ากลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-7,000 หยวน (ร้อยละ 50.3) เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 หยวน (ร้อยละ 29.8) และกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 7,000 หยวน (ร้อยละ 19.9) มีสัดส่วนน้อยกว่า ดังนั้นกลุ่มที่มีรายได้ปานกลางจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่ควรให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบายการจัดการความเสี่ยงและมาตรการส่งเสริมความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี สำหรับจำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยวกรุงเทพฯ พบว่ากลุ่มที่เคยมา 2-3 ครั้ง (ร้อยละ 40.3) และกลุ่มที่มาเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 39.8) มีจำนวนใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่ากรุงเทพฯ ยังคงเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมของนักท่องเที่ยวจีน ด้านพฤติกรรมท่องเที่ยวยามราตรีพบว่าสถานที่ยอดนิยม ได้แก่ ถนนข้าวสาร (ร้อยละ 34.5) RCA (ร้อยละ 25.5) รัชดาซอย 4 (ร้อยละ 20.3) และตลาดนัดกลางคืน (ร้อยละ 19.8) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
เพศชาย	245	61.3
เพศหญิง	155	38.8
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	39	9.8
21-30 ปี	162	40.5
31-40 ปี	118	29.5
41-50 ปี	59	14.8
มากกว่า 50 ปี	22	5.5
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	79	19.8
ปริญญาตรี	241	60.3
สูงกว่าปริญญาตรี	80	19.9
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	61	15.3
ข้าราชการ	42	10.5
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	99	24.8
พนักงานบริษัทเอกชน	121	30.3
อาชีพอิสระ	77	19.3
รายได้ต่อเดือน (หยวน)		
ต่ำกว่า 3,000 หยวน	119	29.8
3,001-7,000 หยวน	201	50.3
มากกว่า 7,000 หยวน	80	19.9
จำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยวกรุงเทพฯ		
ครั้งแรก	159	39.8
2-3 ครั้ง	161	40.3
มากกว่า 3 ครั้ง	80	19.9
แหล่งท่องเที่ยวยามราตรียอดนิยม		
ถนนข้าวสาร	138	34.5
รัชดาซอย 4	81	20.3
RCA	102	25.5
ตลาดนัดกลางคืน	79	19.8

2. การรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพของนักท่องเที่ยวชาวจีน และ ความตั้งใจแสดงพฤติกรรม ระดับการรับรู้ความเสี่ยงทางกายภาพ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการรับรู้ความเสี่ยงทางกายภาพของนักท่องเที่ยวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี พบว่า การเกิดอาชญากรรม (4.1) และ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของทรัพย์สิน (4.0) เป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวกังวลมากที่สุด รองลงมาคือ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล และสุขอนามัยและการเกิดโรคระบาด (3.8) ขณะที่ ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ (3.5) อยู่ในระดับต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่น อย่างไรก็ตาม ทุกประเภทความเสี่ยงยังคงอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนถึงความกังวลของนักท่องเที่ยวจีนต่อประเด็นด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับการรับรู้ความเสี่ยงทางกายภาพ

ความเสี่ยงทางกายภาพ	\bar{x}	S.D.	ระดับการแปลผล
ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล (Personal Safety Risk)	3.8	0.58	มาก
ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ (Risk of Accidents)	3.5	0.66	มาก
ความเสี่ยงจากอาชญากรรม (Crime Risk)	4.1	0.72	มาก
ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของทรัพย์สิน (Property Safety Risk)	4.0	0.78	มาก
สุขอนามัยและการเกิดโรคระบาด (Hygiene and Epidemic Risk)	3.8	0.85	มาก

ระดับความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ระดับความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีพบว่า การบอกต่อ (4.0) มีคะแนนสูงสุด แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะแชร์ประสบการณ์กับผู้อื่น รองลงมาคือ การแนะนำ (3.7) ซึ่งสะท้อนถึงความเต็มใจในการแนะนำสถานที่ให้เพื่อนหรือครอบครัว ในขณะที่ ความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำ (3.4) อยู่ในระดับต่ำสุด ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการรับรู้ความเสี่ยงในบางด้าน

3. อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี

โดยตัวแปรที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล (Personal Safety Risk) เช่น การถูกล้วงหรือการล้วงละเมิดทางเพศ ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ (Risk of Accidents) เช่น การเกิดอุบัติเหตุขณะเดินทางหรือจากกิจกรรมในสถานบันเทิง ความเสี่ยงจากอาชญากรรม (Crime Risk) เช่น การถูกทำร้ายร่างกายหรือประสบเหตุการณ์รุนแรง ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของทรัพย์สิน (Property Safety Risk) เช่น การถูกขโมยหรือสูญหายของทรัพย์สิน และ สุขอนามัยและการเกิดโรคระบาด (Hygiene and Epidemic Risk) เช่น ความสะอาดของอาหาร น้ำดื่ม หรือการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในแง่ของการบอกต่อ การแนะนำ และความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำ โดยจากการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 3 พบว่า

ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล (Personal Safety Risk)

มีผลลบอย่างมีนัยสำคัญต่อทุกพฤติกรรม โดยเฉพาะการบอกต่อ (-0.338**) และการแนะนำ (-0.307**) แสดงว่าหากนักท่องเที่ยวรับรู้ถึงความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคลสูง เช่น การถูกทำร้ายหรือคุกคาม จะทำให้พวกเขามีแนวโน้มลดการบอกต่อและแนะนำสถานที่ให้ผู้อื่น รวมถึงลดความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำ (-0.27**)

ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ (Risk of Accidents)

มีผลลบต่อทั้งสามพฤติกรรม โดยเฉพาะการกลับมาเยือนซ้ำ (-0.265**) แสดงว่านักท่องเที่ยวที่รับรู้ถึงความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ เช่น การเดินทางที่ไม่ปลอดภัย หรือสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่ออุบัติเหตุ จะมีแนวโน้มลดการเดินทางกลับมา

ความเสี่ยงจากอาชญากรรม (Crime Risk)

ส่งผลลบต่อทุกพฤติกรรม โดยเฉพาะการกลับมาเยือนซ้ำ (-0.192**) และการแนะนำ (-0.168**) ซึ่งหมายความว่า หากนักท่องเที่ยวมองว่าแหล่งท่องเที่ยวมีความเสี่ยงจากอาชญากรรม เช่น การปล้นจี้หรือการทำร้ายร่างกาย จะลดโอกาสที่พวกเขาจะกลับมาและแนะนำให้ผู้อื่น

ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของทรัพย์สิน (Property Safety Risk)

มีผลลบเช่นกัน โดยเฉพาะกับการบอกต่อ (-0.183**) และการกลับมาเยือนซ้ำ (-0.179**) ซึ่งหมายความว่า หากนักท่องเที่ยวกังวลเรื่องการสูญเสียบางทรัพย์สิน เช่น การล้วงกระเป๋าหรือขโมยของ พวกเขาจะมีแนวโน้มลดการบอกต่อและกลับมาเยือนซ้ำ

สุขอนามัยและการเกิดโรคระบาด (Hygiene and Epidemic Risk)

มีผลลบในระดับต่ำกว่าปัจจัยอื่น โดยส่งผลต่อการบอกต่อ (-0.13*) การแนะนำ (-0.067*) และการกลับมาเยือนซ้ำ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งหมายความว่า นักท่องเที่ยวอาจกังวลเกี่ยวกับสุขอนามัย ก็มีโอกาสนำเสนอการบอกต่อ การแนะนำและการกลับมาเยือนซ้ำ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพมีผลต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรม

ประเภทความเสี่ยงทางกายภาพ	การบอกต่อ	การแนะนำ	การกลับมาเยือนซ้ำ
	β	β	β
ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล (Personal Safety Risk)	-0.338**	-0.307**	-0.27**
ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ (Risk of Accidents)	-0.249**	-0.277**	-0.265**
ความเสี่ยงจากอาชญากรรม (Crime Risk)	-0.117**	-0.168**	-0.192**
ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของทรัพย์สิน (Property Safety Risk)	-0.183**	-0.148**	-0.179**
สุขอนามัยและการเกิดโรคระบาด (Hygiene and Epidemic Risk)	-0.13*	-0.067*	-0.073*

** แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value <0.01

* แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ p-value <0.05

4. แนวทางมาตรการด้านความปลอดภัยที่เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่า การเสริมสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย ควรมุ่งเน้นไปที่มาตรการที่สามารถตอบสนองต่อข้อกังวลด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ความปลอดภัยจากอาชญากรรม ความปลอดภัยของทรัพย์สิน สุขอนามัยและการเกิดโรคระบาด โดยแนวทางที่สำคัญ ได้แก่

1. การสื่อสารด้านความปลอดภัยที่ชัดเจน

การสื่อสารด้านความปลอดภัยอย่างชัดเจนถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน ซึ่งมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นหลักในการรับข้อมูลข่าวสาร การดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลด้านความปลอดภัยควรอาศัยช่องทางที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างตรงจุด เช่น การใช้แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมในประเทศจีน อาทิ WeChat และ Xiaohongshu เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ เนื้อหาที่สื่อสารควรประกอบด้วยข้อมูลที่ชัดเจนและรัดกุม เช่น กฎระเบียบด้านความปลอดภัยที่นักท่องเที่ยวควรปฏิบัติในแต่ละพื้นที่ มาตรการป้องกันอาชญากรรม รวมไปถึงแนวทางการขอความช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนการเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดความกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นขณะท่องเที่ยว

2. เพิ่มมาตรการตรวจสอบและรักษาความปลอดภัยในสถานบันเทิง

การเสริมสร้างความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีควรดำเนินการผ่านมาตรการสำคัญ ได้แก่ การคัดกรองผู้ใช้บริการด้วยการตรวจสอบบัตรประชาชนหรือพาสปอร์ตเพื่อยืนยันตัวตน การติดตั้งกล้องวงจรปิดและระบบเฝ้าระวังในจุดเสี่ยง การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และป้องกันการลักลอบใช้สารเสพติดในเครื่องดื่ม ตลอดจนการตรวจสอบพนักงานเพื่อป้องกันพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

การดำเนินมาตรการเหล่านี้อย่างเข้มงวดจะช่วยสร้างความมั่นใจและเสริมภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยให้แก่แหล่งท่องเที่ยวยามราตรีอย่างยั่งยืน

3. เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยว

การเสริมสร้างมาตรการความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีควรดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการ ด้วยการจัดให้มีการตรวจสอบมาตรการความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ควรมีการจัดตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว

พร้อมกันนี้ ควรส่งเสริมให้สถานประกอบการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล เพื่อยกระดับภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

4. พัฒนาระบบบริการนักท่องเที่ยวจีน

เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยและความเชื่อมั่นในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน ควรมีการจัดทำคู่มือแนะนำความปลอดภัยเป็นภาษาจีนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงที่ควรหลีกเลี่ยงและแนวทางป้องกันตนเองระหว่างการท่องเที่ยว นอกจากนี้ ควรจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่มีเจ้าหน้าที่ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้ เพื่อให้บริการข้อมูลและให้ความช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉินอย่างทันที่ รวมทั้งควรพัฒนาระบบแจ้งเตือนและร้องเรียนออนไลน์ที่ใช้งานง่ายและสามารถ

เข้าถึงได้สะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่ออำนวยความสะดวกในการรับมือกับเหตุการณ์ไม่คาดคิด และเพิ่มช่องทางในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. การรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานครหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19

ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนรับรู้ ความเสี่ยงในระดับมากในทุกด้าน โดยเฉพาะ ความเสี่ยงจากอาชญากรรม (Crime Risk, 4.1) และความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของทรัพย์สิน (Property Safety Risk, 4.0) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สร้างความกังวลมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sönmez และ Graefe (1998) ที่ระบุว่าความเสี่ยงด้านอาชญากรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว และอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแผนการเดินทางหรือการเลือกจุดหมายปลายทางใหม่

นอกจากนี้ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล (Personal Safety Risk, 3.8) และสุขอนามัย (Hygiene and Epidemic Risk, 3.8) ยังสะท้อนถึงความกังวลของนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยของตนเองและสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งอาจได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวหรือข่าวสารที่แพร่กระจายผ่านสื่อออนไลน์ งานวิจัยของ Fuchs และ Reichel (2011) ชี้ให้เห็นว่าการรับรู้ความเสี่ยงด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวสามารถส่งผลต่อความพึงพอใจและความตั้งใจเดินทางซ้ำ โดยเฉพาะในช่วงหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับมาตรการด้านสุขอนามัยและการควบคุมโรคมากขึ้น

แม้ว่า ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ (Risk of Accidents, 3.5) จะได้รับการประเมินในระดับต่ำกว่าปัจจัยอื่น แต่ยังคงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ความปลอดภัยโดยรวมของนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาของ Lepp และ Gibson (2003) ระบุว่านักท่องเที่ยวที่รับรู้ว่ามีโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูงจะมีแนวโน้มหลีกเลี่ยงกิจกรรมหรือจุดหมายปลายทางที่อาจมีความเสี่ยง

2. อิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี

ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านกายภาพมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี โดยเฉพาะ ความปลอดภัยส่วนบุคคลและอาชญากรรม เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้ ความตั้งใจในการบอกต่อ การแนะนำ และการกลับมาเยือนซ้ำลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Na (2022) ที่ระบุว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยมีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน

นอกจากนี้ ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุและความปลอดภัยของทรัพย์สิน แม้จะมีผลกระทบรองลงมา แต่ก็ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ลด ความตั้งใจในการเดินทางซ้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่นักท่องเที่ยวเคยเผชิญประสบการณ์ด้านลบ เช่น การถูกล้วงกระเป๋าหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงด้านสุขอนามัยและโรคระบาด แม้จะมีผลต่อ การบอกต่อ การแนะนำ และการกลับมาเยือนซ้ำ แต่มีนัยสำคัญน้อยกว่า ซึ่งอาจเป็นผลมาจากมาตรการด้านสุขอนามัยที่ได้รับการปรับปรุงหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวกังวลน้อยลงเมื่อเทียบกับความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Taslim (2023) ซึ่งพบว่า ภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยและทัศนคติที่มีต่อประเทศไทยมีผลต่อความตั้งใจกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว

3. แนวทางมาตรการปลอดภัยสำหรับแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงในบางด้านมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี โดยเฉพาะในประเด็นด้านความปลอดภัยส่วนบุคคลและอาชญากรรม ซึ่งส่งผลให้ความตั้งใจในการบอกต่อ การแนะนำ และการกลับมาเยือนซ้ำลดลงอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม แม้ว่านักท่องเที่ยวชาวจีนโดยรวมจะมีแนวโน้มในการบอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวค่อนข้างสูง แต่ความลังเลในการแนะนำสถานที่และการกลับมาเยือนซ้ำยังคงปรากฏอยู่ ซึ่งอาจสะท้อนถึงความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยที่ยังไม่ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเหตุการณ์อาชญากรรมที่ถูกเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อระดับความมั่นใจของนักท่องเที่ยว (Bangkokbiznews, 2024)

นักท่องเที่ยวชาวจีนให้ความสำคัญอย่างมากกับรีวิวและคำแนะนำจากคนรอบข้าง จึงมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อข่าวสารด้านความเสี่ยงอย่างรวดเร็วและรุนแรงกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ แม้แหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในกรุงเทพมหานครจะมีการปรับตัวในด้านมาตรการป้องกันหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 แล้วก็ตาม แต่จำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่ฟื้นตัวกลับมายังเติบโตอย่างช้า อันเนื่องมาจากความกังวลเกี่ยวกับสุขอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB Economic Intelligence Center, 2024) ที่ระบุว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนให้ความสำคัญกับมาตรการป้องกันโรคและมาตรการรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้น โดยเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับรีวิวด้านความปลอดภัยในเชิงบวกเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจก่อนการเดินทาง

ดังนั้น เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวจีนในการท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย ควรมีการดำเนินการมาตรการความปลอดภัยที่ตรงกับข้อกังวลหลักของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในประเด็นอาชญากรรมและความปลอดภัยของทรัพย์สิน ซึ่งได้รับการประเมินว่าเป็นความเสี่ยงที่สูงที่สุด นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในวัยทำงานและมีศักยภาพในการใช้จ่าย ย่อมมีความคาดหวังต่อมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ มาตรการที่ควรดำเนินการ ได้แก่ การเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่หลัก เช่น ถนนข้าวสาร, RCA และรัชดาซอย 4 การติดตั้งกล้องวงจรปิดความละเอียดสูงในบริเวณจุดเสี่ยง และการใช้ระบบตรวจสอบประวัติผู้เข้าใช้บริการในสถานบันเทิงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น นอกจากนี้ ควรจัดตั้งช่องทางให้ความช่วยเหลือฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีเจ้าหน้าที่ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าหากเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด นักท่องเที่ยวจะสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ การสื่อสารข้อมูลด้านความปลอดภัยผ่านแพลตฟอร์มที่นักท่องเที่ยวจีนเข้าถึงได้ง่าย เช่น WeChat และ Xiaohongshu จะช่วยลดความกังวลและสร้างความเชื่อมั่นก่อนเดินทาง รวมถึงการพัฒนา แอปพลิเคชันแจ้งเตือนความปลอดภัยและแนะนำแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านมาตรฐานด้านความปลอดภัย อีกทั้ง ควรมีมาตรการด้านสุขอนามัยที่สอดคล้องกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีน เช่น การตรวจสอบคุณภาพอาหารและเครื่องดื่มในสถานบันเทิง รวมถึงการทำความสะอาดพื้นที่ส่วนกลางอย่างสม่ำเสมอ การดำเนินมาตรการเหล่านี้จะช่วยปรับปรุงภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในประเทศไทย และส่งเสริมให้เกิดการบอกต่อในเชิงบวก รวมถึงกระตุ้นการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวจีนในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยพบว่า ความกังวลด้านความปลอดภัยส่วนบุคคล อาชญากรรม และสุขอนามัยที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนในแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี แม้ว่านักท่องเที่ยวจะมีแนวโน้มในการบอกต่อค่อนข้างสูง แต่ความลังเลในการแนะนำสถานที่และการกลับมาเยือนซ้ำยังปรากฏอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีข่าวสารด้านลบเผยแพร่ในสื่อสังคมออนไลน์ ดังนั้นเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวชาวจีน จึงเสนอแนะแนวทางดังนี้

1. เสริมสร้างมาตรการความปลอดภัยในพื้นที่สำคัญ เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ติดตั้งกล้องวงจรปิด และกำหนดมาตรการตรวจสอบผู้เข้าใช้บริการในสถานบันเทิงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น
2. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่รองรับภาษาจีน ให้บริการข้อมูลและความช่วยเหลือฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง
3. พัฒนาระบบสื่อสารข้อมูลด้านความปลอดภัย ผ่านแพลตฟอร์มที่นักท่องเที่ยวชาวจีนเข้าถึงได้ เช่น WeChat และ Xiaohongshu รวมถึงการพัฒนาแอปพลิเคชันแจ้งเตือนความปลอดภัย
4. ยกระดับมาตรฐานสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว โดยเน้นการตรวจสอบคุณภาพอาหาร เครื่องดื่ม และการทำความสะอาดพื้นที่ส่วนกลางอย่างสม่ำเสมอ พร้อมประชาสัมพันธ์มาตรการด้านสุขอนามัยอย่างชัดเจน
5. ควรดำเนินการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในเชิงบวกผ่านความร่วมมือกับผู้ประกอบการ และผู้นำความคิดเห็น (KOLs) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับกรวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลกระทบของภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยของประเทศไทยที่ได้รับการนำเสนอในสื่อจีน เช่น WeChat, Xiaohongshu และสื่อออนไลน์อื่น ๆ ต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่อเข้าใจกลไกอิทธิพลของสื่อในการสร้างความเชื่อมั่น
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการประเมินความเสี่ยงในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนตามช่วงวัยหรือประสบการณ์การเดินทาง เพื่อออกแบบมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย

References

- Bangkokbiznews. (2023). *Creating a nighttime economy... Reviving Thailand's economy*. Retrieved from <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/business/business/1128201>
- Bangkokbiznews. (2024). *Chinese tourists cancel trips to Thailand following the abduction news of a Chinese actor in Bangkok*. Retrieved from <https://www.bangkokbiznews.com/business/economic/1168088>
- Fuchs, G., & Reichel, A. (2006). *Tourist destination risk perception: The case of Israel*. *Journal of Hospitality & Leisure Marketing*, 14(2), 83-108. https://doi.org/10.1300/J150v14n02_05
- Fuchs, G., & Reichel, A. (2011). *An exploratory inquiry into destination risk perceptions and risk reduction strategies of first-time vs. repeat visitors to a highly volatile destination*. *Tourism Management*, 32(2), 266-276. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2010.01.012>

- Kasikorn Research Center. (2025). *Chinese tourists still favor Thailand, but market penetration becomes more challenging*. Retrieved from <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-social-media/Pages/Ch-Tourism-CIS3553-FB-2025-01-24.aspx>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Lepp, A., & Gibson, H. (2003). *Tourist roles, perceived risk and international tourism*. *Annals of Tourism Research*, 30(3), 606-624. [https://doi.org/10.1016/S0160-7383\(03\)00024-0](https://doi.org/10.1016/S0160-7383(03)00024-0)
- Ministry of Tourism and Sports. (2024). *Statistics on international tourists visiting Thailand in 2024*. Retrieved from <https://www.mots.go.th/news/category/758>
- Na, R. (2022). *Factors influencing the decision-making process of Chinese tourists traveling to Thailand* (Master's thesis, Dhurakij Pundit University). Retrieved from <https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Na.Ruit.pdf>
- Reisinger, Y., & Mavondo, F. (2005). *Travel anxiety and intentions to travel internationally: Implications of travel risk perception*. *Journal of Travel Research*, 43(3), 212-225. <https://doi.org/10.1177/0047287504272017>
- SCB Economic Intelligence Center. (2024). *Analysis of Chinese tourists' travel trends in Thailand in 2024*. Retrieved from <https://www.scbeic.com/th/detail/file/product/9537/gyd0uu6ols/ln-focus-Chinese-tourist-20240725.pdf>
- Sönmez, S. F., & Graefe, A. R. (1998). *Influence of terrorism risk on foreign tourism decisions*. *Annals of Tourism Research*, 25(1), 112-144. [https://doi.org/10.1016/S0160-7383\(97\)00072-8](https://doi.org/10.1016/S0160-7383(97)00072-8)
- Taslim, N. (2023). *The image of Thai tourism and attitudes toward Thailand influencing the revisit intention of Indonesian tourists during the COVID-19 pandemic* (Master's thesis, Dhurakij Pundit University). Retrieved from <https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Natcha.Tasl.pdf>
- Tourism Authority of Thailand. (2024). *The first half of the year sees 17.5 million tourists—China remains the top market*. Retrieved from <https://workpointtoday.com/travel-13/>
- Zheng, D., Luo, Q., & Ritchie, B. W. (2021). *Afraid to travel after COVID-19? Self-protection, coping and resilience against pandemic 'travel fear'*. *Tourism Management*, 83, 104261. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2020.104261>